

FOLKETINGET

Europaudvalget

Referat

af 7. europaudvalgsmøde

Dato: torsdag den 8. november 2018

Tidspunkt: kl. 15.45

Sted: vær. 2-133

Til stede: Erik Christensen (S), formand, Jan Erik Messmann (DF), Erling Bonnesen (V), Peter Hummelgaard Thomsen (S), Christian Juhl (EL), Rasmus Nordqvist (ALT) og Holger K. Nielsen (SF).

Desuden deltog: minister for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde Eva Kjer Hansen og udenrigsminister Anders Samuelson.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3651 (landbrug og fiskeri – fiskeridelen) den 19.-20. november 2018

EUU alm. del (18) – bilag 92 (kommenteret dagsorden)

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde ville forelægge fiskeripunkterne på rådsmødedagsordenen den 19. november 2018. Der var ét punkt til behandling på rådsmødet. De to andre sager forventedes vedtaget meget snart. Alle punkterne var til orientering.

1. Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af EU-fiskerfartøjers fiskerimuligheder for visse dybhavsbestande for 2019 og 2020

– *Politisk enighed*

KOM (2018) 0676

Rådsmøde 3651 – bilag 1 (samlenotat side 3)

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde: Punktet er sat på dagsordenen med henblik på politisk enighed.

Den danske andel i fiskeriet efter dybhavsarter er særdeles begrænset. Bifangster forekommer imidlertid i et begrænset omfang. For eksempel kan danske fiskere ved fiskeri på dybt vand efter rejer i Skagerrak få bifangst af fisken skøllæst.

Fra dansk side kan vi generelt støtte Kommissionens forslag, da det er vigtigt med en effektiv beskyttelse af de sårbare dybhavsbestande. Forslaget er baseret på den videnskabelige rådgivning.

For at tage højde for landingsforpligtelsen foreslår vi at fjerne kvoten for skolæst i Skagerrak og Kattegat, fordi fangsterne i området er meget begrænsede og alene en bifangst.

Dermed undgår man, at skolæst udvikler sig til en bestand, som kan blive begrænsende for andet fiskeri, hvis kvoten er for lav.

Subsidiært foreslår vi en mindre reduktion af kvoten. I begge tilfælde skal det være klart, at skolæst fortsat alene kan være en bifangst.

Rasmus Nordqvist var bekymret for at fjerne TAC'en for skolæst. Når ICES gik ud fra forsigtighedsprincippet, hvorfor lyttede regeringen så ikke til dem?

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde sagde, at det var vigtigt at tænke landingsforpligtelsen ind – altså, at fisk skal bringes i land. Der skulle være en kvote, fordi Kommissionen ville undgå, at skolæst udvikler sig til en art, der hindrer det fiskeri, der ellers ville kunne finde i området. Skolæst er kun en bifangst.

2. Forslag til Rådets forordning om åbning og forvaltning af autonome EU-toldkontingenter for visse fiskevarer for perioden 2019-2020

- *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. november 2018, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0625

Rådsmøde 3651 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde: Punkt 2 er ikke på dagsordenen for rådsmødet, men vi forventer, at forhandlingerne afsluttes meget snart og herefter vedtages. Derfor er forslaget, som handler om toldkontingenter for visse fiskevarer for 2019 og 2020 med i dag. Punktet er alene til orientering.

Forslaget er vigtigt for den danske fiskeforarbejdningsindustri med henblik på at sikre tilstrækkelige forsyninger af råvarer til forarbejdning.

Regeringen arbejder bl.a. for, at forordningen i sin helhed indeholder mulighed for en import, der medvirker til vækst og udvikling af den danske fiskeindustri, dens økonomi og beskæftigelsesforhold.

Regeringen lægger vægt på, at der opnås et acceptabelt kompromis, der tilgodeser hele rigsfællesskabet.

Der skal derfor tages hensyn til både danske og grønlandske handelsinteresser i forhold til rejer, som er Grønlands vigtigste eksportvare. I den forbindelse støtter vi de rejekontingenter, som Kommissionen har foreslået. Vi arbejder for at undgå yderligere forhøjelser, særlig for kogte, pillede dybvandsrejer.

3. Forslag om ny fiskeripartnerskabsaftale med tilhørende fiskeriprotokol mellem EU og Marokko:

KOM (2018) 0001 og KOM (2018) 0151

Rådsmøde 3651 – bilag 1 (samlenotat side 21)

KOM (2018) 0481 – bilag 1 (henvendelse af 1/11-18 fra den marokkanske ambassade i København vedr. associeringsaftalen med Marokko)

KOM (2018) 0678 – bilag 1 (henvendelse af 18/10-18 fra Dansk Marokkansk Råd om Vestsahara)

EUU alm. del (2017-18) – bilag 649 (udvalgsmødereferat side 787 (samråd) og 799 FO, forhandlingsoplæg forelagt 11/4-18)

EUU alm. del (2017-18) – bilag 363 (udvalgsmødereferat side 539 FO, den oprindelige aftale forelagt til forhandlingsoplæg 19/1-18)

EUU alm. del (2013-14) – bilag 61 (udvalgsmødereferat side 71 FO, forhandlingsoplæg vedr. fiskeriprotokollen forelagt 8/10-13)

EUU alm. del (2011-12) – bilag 419 (udvalgsmødereferat side 653 FO, forhandlingsoplæg vedr. forhandlingsdirektiverne forelagt 20/1-12)

a) Forslag til Rådets afgørelse om undertegnelse på Unionens vegne af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. november 2018, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0677

b) Forslag til Rådets afgørelse om indgåelse af partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko, den tilhørende gennemførelsesprotokol og den brevveksling, der ledsager aftalen

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. november 2018, men forventes sat på dagsordenen for et snarligt rådsmøde med henblik på vedtagelse*

KOM (2018) 0678

c) Forslag til Rådets forordning om fordeling af fiskerimuligheder i henhold til partnerskabsaftalen om bæredygtigt fiskeri mellem Den Europæiske Union og Kongeriget Marokko og den tilhørende gennemførelsesprotokol

– *Sagen er ikke på dagsordenen for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 19.-20. november 2018, men forventes sat på*

KOM (2018) 0679

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde: Punkt 3 er heller ikke på dagsordenen for rådsmødet, men forslagene forventes vedtaget meget snart og er derfor med i dag.

Punktet omhandler en ny fiskeripartnerskabsaftale og tilhørende protokol mellem EU og Marokko, hvor jeg kommer tilbage, fordi vi nu har en udtalelse fra Rådets Juridiske Tjeneste i sagen.

Regeringen forelagde i april et udkast til forhandlingsdirektiver til Kommissionen. Resultatet af forhandlingerne foreligger nu.

Kommissionen har derfor fremlagt forslag til implementering af forhandlingsresultaterne mellem EU og Marokko. Det drejer sig om: et forslag til en ny fiskeripartnerskabsaftale, et forslag til ny fiskeriprotokol og et forslag til fordeling af fiskerimulighederne i EU.

Aftalen skaber fiskerimuligheder for EU-fartøjer i farvand ud for Marokko og Vestsahara inden for det overskud, som er tilgængeligt.

Indgåelse af en ny aftale har været nødvendig for at sikre forenelighed med EU-Domstolens afgørelse af 27. februar 2018. Målet med aftalen er bl.a. at fastsætte en retlig, miljømæssig, økonomisk og social forvaltningsramme for et bæredygtigt fiskeri. Aftalen skal implementeres gennem dialog og samarbejde og med respekt for demokratiske principper og menneskerettigheder.

Den finansielle modydelse fra EU skal bidrage til at gennemføre en politik for bæredygtigt fiskeri og havforvaltning.

EU og Marokko skal desuden undersøge mulighederne for en retfærdig geografisk og social fordeling af de socioøkonomiske fordele ved aftalen for at sikre, at den gavner den lokale befolkning i et omfang, der står i forhold til fiskeriaktiviteterne.

Det er regeringens opfattelse, at aftalen og protokollen opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension fra 2012. Det er også regeringens opfattelse, at de er i overensstemmelse med de generelle principper om bæredygtige fiskeripartnerskabsaftaler, som er fastlagt i forordningen om den fælles fiskeripolitik.

Det har været væsentligt for medlemslandene – herunder ikke mindst Danmark – at Rådets Juridiske Tjeneste vurderer aftalens forenelighed med EU-retten.

Udtalelsen kom i går den 7. november, hvor de har vurderet, at alle rimelige og gennemførlige skridt er taget for at fastslå Vestsaharas befolknings samtykke til aftalen. Dette er sket gennem konsultationer med dets repræsentanter. Rådets Juridiske Tjeneste har også vurderet, at aftaleudkastet dækker farvandet ud for Vestsahara på en måde, som er forenelig med EU-Domstolens retspraksis.

På den baggrund støtter regeringen forslagene til implementeringen af forhandlingsresultaterne mellem EU og Marokko. Danmark vil afgive en erklæring om, at dansk tilslutning sker henset til Rådets Juridiske Tjenestes vurdering.

Christian Juhl havde samme dag modtaget en engelsk tekst fra Rådets Juridiske Tjeneste om Marokkoaftalen. Var den vigtig for udvalgets stillingtagen?

Ministeren for fiskeri-, ligestilling og nordisk samarbejde forklarede, at hun havde afventet svaret fra Den Juridiske Tjeneste. Regeringen ville i sin støtte til forslaget til implementering af forhandlingsresultaterne afgive en erklæring om, at tilslutningen skete i overensstemmelse med vurderingen fra tjenesten.

Formanden påpegede, at dokumentet fra Den Juridiske Tjeneste var fortroligt i henhold til den mail, som medlemmerne havde fået. Derfor skulle mødet lukkes, hvis indholdet skulle diskuteres.

Christian Juhl bad om at få dokumentet oversat, hvis der var tale om en juridisk afgørelse. Præsidiets havde lavet en fast aftale om, at dokumenter i forbindelse med afgørelser skal oversættes. Her var der tale om 16 sider med folkeretslige termer både på engelsk og fransk. Hvis de handlede om, hvorvidt det var lovligt at omfatte Vestsahara i aftalen, var det det mest afgørende papir overhovedet, og han måtte først have den danske version.

Ministeren for fiskeri-, ligestilling og nordisk samarbejde ville levere en oversættelse af dokumentet til udvalget. Den Juridiske Tjeneste havde udtalt: "at alle rimelige og gennemførlige skridt er taget for at fastslå Vestsaharas befolknings samtykke til aftaleudkastet, inklusive udvekslingen af breve, og protokollen gennem konsultationerne med deres repræsentanter. Aftalen om protokollen dækker farvandet ud fra Vestsahara på en måde, der er forenelig med retspraksis for EU-Domstolen. Tjenesten bemærkede også, at "det forventes, at udkastet både til aftale og protokol vil bidrage til bæredygtig udvikling og bæredygtig udnyttelse af Vestsaharas naturressourcer og sikre en fair geografisk og social fordeling af de socio-økonomiske fordele for Vestsaharas befolkning." Endvidere lød det, "at aftalen ikke på nogen måde indebærer en anerkendelse fra EU af

Marokkos suverænitetsskrav over Vestsahara." Vurderingen var altså, at det var god aftale i forhold til at sikre bæredygtigheden i området.

Ministeren mindede i øvrigt om, at hun forelagde sagen for udvalget på dette tidspunkt, fordi man forventede en hurtig proces. Det var vigtigt at komme i udvalget i det vindue, der var mellem udtalelsen fra Rådets Juridiske Tjeneste frem til, at der blev truffet en afgørelse.

Formanden henviste til, at timingen for forelæggelsen var i overensstemmelse med det, der var aftalt med ministeren. Han bekræftede samtidig, at det var korrekt, at væsentlige dokumenter skal oversættes.

Christian Juhl havde ikke bevis for, at aftalen stred mod afgørelsen fra EU-Domstolen. Domstolen sagde klart i februar 2018, at fiskeriaftalen ikke måtte omfatte Vestsahara. En EU-evaluering havde konkluderet, at 91,5 pct. af alle fisk fanget var fanget ud fra Vestsaharas kyst med den nuværende aftale. Den nye aftale ville nok vise samme resultat. Han påpegede, at Polisario er anerkendt af FN som repræsentant for Vestsaharas befolkning, hvilket også fremgik af EU-dommen. De var dermed forhandlingsberettigede, men havde ikke givet samtykke til en ny fiskeriaftale mellem EU og Marokko. Tværtimod mente de, at den vil underminere fredsforhandlinger mellem Polisario og den marokkanske regering. Han kunne forstå, at EU havde forsøgt at lave en konsultationsproces med lokale repræsentanter fra den marokkanske besættelsesmagt og en mere eller mindre tilfældig liste af organisationer i det besatte område – herunder flere promarokkanske organisationer, der ikke har ret til at repræsentere Vestsaharas befolkning. Enhedslisten havde tidligere bedt om at få listen over, hvem der havde været forhandlet med, men havde ikke modtaget den. Kernen var, om der havde været forhandlet med Polisario, og om de havde lavet en aftale med EU. Hvis ikke, ville en aftale være i strid med international folkeret og uden respekt for demokratiske principper og menneskerettighederne. Det var yderst vigtigt at få den dimension med, for ellers ville der komme en ny sag og en ny dom fra EU-Domstolen. Danmark skulle tage stilling ud fra, om de demokratiske principper og menneskerettighederne var overholdt.

Christian Juhl kunne ikke støtte regeringens linje, hvis det var den samme som tidligere på året: at EU skal indgå en ny associeringsaftale med besættelsesmagten Marokko, der omfatter Vestsahara.

Formanden fastslog, at der var givet mandat i sagen, og at der nu var tale om en orientering fra ministeren.

Rasmus Nordqvist var usikker på, hvor meget han kunne spørge ind til det fortrolige dokument, som ministeren havde citeret fra.

Formanden sagde, at det var fortroligt materiale, men at nu, hvor ministeren havde fremhævet hovedkonklusionerne, var der også åbnet for at diskutere indholdet.

Rasmus Nordqvist havde kun haft tid til at skimme udtalelsen. Polisario er den anerkendte repræsentant, så det var svært at forstå, at man pludselig skulle have fundet ud af, at andre kunne repræsentere Vestsaharas lokalbefolkning. Listen over, hvem der havde været en del af konsultationerne, var derfor vigtig.

Christian Juhl sagde, at når ministeren selv åbnede for at diskutere et fortroligt dokument, måtte det give fri ret til at diskutere det. Mandatet fra april måned blev givet på betingelse af, at det fulgte de folkeretslige spilleregler og respekterede EU-dommen. Men det var – så vidt han kunne se – ikke tilfældet. Vestsahara var stadig omfattet af aftalen, mens den sande repræsentant, Polisario, ikke givet deres tilsagn eller været med i forhandlingerne. Dermed var det mandat, regeringen fik, ikke blevet efterlevet.

Holger K. Nielsen mente, at det tydeligt fremgik af regeringens notat, at den havde vredet sig for at fremstå i overensstemmelse med dommen: Polisario havde ikke været inde over forhandlingerne, men man havde gjort alt muligt for at få dem med. Han var ikke overbevist. For ham at se var det et meget politisk papir fra Rådets Juridiske Tjeneste.

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde henviste til teksten fra Rådets Juridiske Tjeneste. Listen over, hvem der var blevet konsulteret, var at finde i Kommissionens forslag fra den 8. oktober 2018. På side 37 er der en liste på fransk, som kunne oversættes, hvis der var behov for det. Man måtte forholde sig til konteksten: Domstolen forholdt sig til, hvordan den tidligere aftale var blevet indgået, og fastslog, at den ikke omfattede området ud for Vestsahara. Derfor var opgaven at finde en model, der levede op til domstolsafgørelsen. I en fælles erklæring havde Tyskland, Irland og Danmark understreget, at man forventede en bekræftelse fra Rådets Juridiske Tjeneste om, at den fremtidige aftale var i overensstemmelse med Domstolens afgørelse. Den udtalelse havde man fået. Polisario havde afvist at deltage i konsultationer om aftalen med Kommissionen og Den Fælles Udenrigstjeneste, så det var vanskeligt at komme videre i dialogen. De havde ladet forstå, at ”de forkastede aftalen og den tilhørende protokol, idet den stadfæster Marokkos stilling med hensyn til Vestsaharas status.” Polisario havde altså kun forholdt sig principielt og ikke i forhold til aftalens socioøkonomiske fordele for den berørte befolkning.

Christian Juhl ville gerne have modtaget listen tidligere. Den indeholdt ifølge pressen indeholdt overvejende promarokkanske organisationer, hvoraf de fleste afviste at tage stilling. Hvis Polisario som den rette repræsentant for Vestsahara

afviste aftalen, eller der ikke var lavet en EU-Vestsahara-aftale, kunne der vel ikke laves en aftale mellem EU og Marokko, der omfatter Vestsahara? Grundlaget for den danske godkendelse af aftalen var så bortfaldet.

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde tog Christian Juhls synspunkter til efterretning, men kunne konstatere, at de var uenige. Danmark fortsatte i det spor, som Danmark havde indtaget fra starten. Polisario er i FN-regi anerkendt som "den legitime repræsentant for Vestsahara inden for rammerne af afkoloniseringsprocessen." Nu talte man om fiskeri inden for rammerne af en aftale mellem EU og Marokko. Det er vigtigt at foretage den skellen. Embedsværket havde gjort del for at få den konsultationsliste, som Christian Juhl efterlyste, og den var blevet gjort tilgængelig den 8. oktober.

Christian Juhl takkede ministeriet for den ihærdige indsats med at fremskaffe listen. Det forekom ham ikke sandsynligt, at man kan finde et repræsentativt antal organisationer uden for Polisario, der kan give et retvisende billede af, hvad saharawierne mener om, at der laves en aftale om fiskeri i farvandet ved Vestsahara. Regeringen bevægede sig ud på tynd is, når den mente, at den kunne fortsætte med egen fortolkning af mandatet. Der ville sandsynligvis blive rejst en ny sag, der ville falde ud præcis som den gamle fiskeriaftales domstolssag. Hvad var der af nyt og anderledes i forhold til den tidligere fiskeriaftale, som Danmark ikke anerkendte med henvisning til domstolsafgørelsen? Altså ud over konsultationer med mere eller mindre tilfældige foreninger. Det var Kommissionens subjektive vurdering, at aftalen kunne indgås, men Polisario havde helt sikkert sagt nej til den.

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde sagde, at vurderingen fra Rådets Juridiske Tjenestes vurdering gik på, at "alle rimelige og gennemførlige skridt var taget for at fastslå Vestsaharas befolknings samtykke til aftalen". Det måtte hun forholde sig til. Af væsentligste aspekter i henhold til, at aftalen nu var i overensstemmelse domstolsafgørelsen, gjorde det sig gældende, at det specifikt stod nævnt, at omtalen også omfattede farvandet ud for Vestsahara. Det var også understreget, at "parterne i forhold til anvendelsen af den finansielle modydelse undersøger mulighederne for en retfærdig geografisk og social fordeling af de socioøkonomiske fordele ved aftalen for at sikre, at den gavner den lokale befolkning i et omfang, der står mål med fiskeriaktiviteterne." Vurderingen var altså, at aftalen og protokollen nu var forenelig med EU-Domstolens retspraksis på området. Ministeren tilføjede, at der var medtaget en klausul om konsekvenserne af krænkelse af aftalen, herunder menneskeretligheder og de demokratiske principper. Det var omfattet af suspension eller opsigelse af aftalen. Det var ligeledes udtrykkeligt nævnt, at "der ville blive nedsat en blandet komité bestående af repræsentanter for parterne, der havde til opgave at sikre, at Kommissionen i tilstrækkelig grad informeres om og involveres i

den geografiske fordeling af de socioøkonomiske fordele, som følger af den støtte, der modtages i henhold til aftalen." Dermed ønskede man at sikre, at aftalen gavner befolkningen i det ikkeselvstyrende område Vestsahara.

Rasmus Nordqvist ville gerne have uddybet, hvad det ville sige, at man undersøgte muligheden for en fordeling af midler. Burde man ikke stille krav om en ordentlig fordeling? Og hvilke parter ville være en del af den blandede komité, som ministeren nævnte?

Christian Juhl sammenlignede situationen med, at den tyske besættelsesmagt under besættelsen af Danmark havde fisket uden for danske kyster uden en egentlig godkendelse fra dansk side. Kunne ministeren ikke se, at man var ude på tynd is, når man kompromitterede folkeretten og var med til at stjæle fisk fra saharawierne? Ministeren havde nævnt, at der i aftalen nu stod skrevet, at Vestsahara skulle være omtalt. Ja, men var det hele retssagen drejede sig om at aftalen omfattede Vestsahara? Og Domstolen afgjorde, at det kunne den ikke. Den anden ændring var, at der skulle være en fordeling af de socio-økonomiske fordele. Hvorfor nævnte ministeren to forhold, som ikke havde været nævnt af Domstolen som nogle, der kunne være med til at rette op på afgørelsen? Man måtte forvente, at det ikke var nok til at gøre Domstolen tilfreds. Han ville i øvrigt gerne vide, hvem der udpegede til denne blandede komité.

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde bekræftede Rasmus Nordqvist i, at mulighederne for en retfærdig geografisk og social fordeling af de socioøkonomiske fordele ved aftalen skulle undersøges for at sikre, at "den gavner den lokale befolkning i et omfang, der står i forhold til fiskeriaktiviteterne." Det var altså meningen, at adgangen til fiskeriaktiviteterne skulle komme lokalbefolkningen til gode. Man burde være interesseret i en aftale, der kan sikre udvikling i området.

Ministeren sagde endvidere, at Christian Juhl blandede tingene sammen. I forslaget står der udtrykkeligt, at "Unionen ikke foregriber resultatet af den FN-ledede politiske proces om Vestsaharas endelige status." Vestsahara har stået opført på FN's liste over ikkeselvstyrende territorier i 55 år, og konflikten om Vestsaharas status har været i mere end 40 år. Det havde ikke noget med spørgsmålet om at lave en fiskeriaftale for området til gavn for lokalbefolkningen at gøre. Der står tydeligt i aftalen, at det handler om fiskeri af overskydende fiskeressourcer. Det havde partnerne været meget bevidste om at adressere, når man talte om overholdelse af folkeretten og de grundlæggende menneskerettigheder. Det var emner, der havde været vigtige hele vejen igennem og også hos tidligere regeringer. På spørgsmålet om, hvem der var udpeget til komiteen, svarede ministeren, at parterne var Marokko og EU.

Christian Juhl mente ikke, at man skulle have afgjort konflikten i FN, før man kunne finde en løsning – blot sagde han, at aftalen ikke overholdt de demokratiske principper og menneskerettighederne. Og slet ikke, når det viste sig, at den blandede komité, der skal vurdere, om saharawierne får gavn af aftalen, består af Marokko og EU. Det ville sige, at besætteren på vegne af det besatte område skulle bestemme, om området ville få gavn af fiskeriaktiviteterne. Marokkanerne så selvfølgelig gerne, at marokkanske virksomheder i området fik gavn af aftalen. Det forekom ham umuligt at se bort fra, at befolkningen var jaget ud af deres område, og mange af dem befandt sig i et flygtningeområde i Algeriet. Sagens kerne var jo, at Vestsahara var et besat land, og FN havde sagt, at saharawierne havde ret til ved en folkeafstemning at bestemme, om de vil være selvstændige. Konflikten var altså ikke ligegyldig, for det handlede om, hvorvidt man kan tage andre befolkningers fiskerettigheder og sælge dem til EU. Aftalen var ikke gyldig, da Polisario ikke havde været involveret, og da den ikke var i overensstemmelse med de demokratiske principper og menneskerettighederne.

Holger K. Nielsen var enig i, at fiskeriaftalen var dybt politisk og tæt forbundet med konflikten i området. Polisario vidste, at hvis Marokko lavede en aftale hen over hovedet på Vestsahara, ville det betyde noget for konflikten. Den handler nemlig lige præcis om, hvem der har autoriteten til at bestemme over forholdene i Vestsahara – herunder indgåelse af fiskeriaftaler. Det var uafklaret, men det var til gengæld ikke uafklaret, at Marokko ikke uden videre kunne indgå en aftale.

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde sagde, at kommentarerne var en gentagelse af de politiske synspunkter om en aftale. Polisario havde været inviteret, men havde afvist at deltage. Det fremgik tydeligt, at en aftale skulle være til gavn for det berørte folk og efterleve Domstolens afgørelse. Hun mente, at man havde fundet frem til en hensigtsmæssig aftale.

Christian Juhl påpegede, at det var legalt for Polisario at sige nej, for det var ikke deres pligt at forhandle. De havde sagt, at de ikke kunne acceptere aftalen, fordi den ville forværre mulighederne for saharawiernes ret til selv at bestemme i landet. Det var selvfølgelig rart for Marokko og EU med en aftale, men så måtte de lave dem for områder, de råder over. Ingen steder stod det, at Polisario havde givet marokkanerne tilsagn om at måtte forhandle på deres vegne, eller at de havde fået lov til at være med til at forhandle. Ergo var regeringens mandat fra april ikke gældende, for det, der blev aftalt, var ikke opfyldt.

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde sagde, at spørgsmålet var, om man syntes, det var godt, at der blev indgået en aftale under de eksisterende vilkår. Regeringen mente, at den kunne tilslutte sig den på baggrund af udtalelsen fra Rådets Juridiske Tjeneste. På mødet i udvalget den 11.

april 2018 blev det oplyst, at når man taler om EU's samarbejde med Marokko, er opgaven at sikre, at "udnyttelsen af naturressourcer i Vestsahara foretages i overensstemmelse med lokalbefolkningens interesser på vegne af lokalbefolkningen eller i konsultation med deres repræsentanter." Det er ikke nærmere beskrevet, hvordan det kan skal ske, men man havde søgt at leve op til det. Vurderingen lød, at der var gjort, hvad man kunne, for at inddrage parterne. Så kunne man ikke gøre mere, og derfor var det forsvarligt, at regeringen støttede udkastet til aftalen.

Christian Juhl mente, at regeringen brød med mandatet fra april måned. Hvor blev logikken af? Når den part, der skal sige ja til en aftale, siger nej, så siger den danske regering, at den alligevel vil lave aftalen med Marokko og stjæle fisk fra Vestsahara. Hvor var respekten for folkeretten og menneskerettighederne? Afveg den danske regering nu fra, at Polisario skulle være saharawiernes rette repræsentant ved at sige ja til aftalen?

Ministeren for fiskeri, ligestilling og nordisk samarbejde sagde, at der ikke var noget, der var i strid med det mandat, som regeringen havde fået i udvalget.

Hun citerede: "Det indstilles, at man fra dansk side

- støtter udkastet til forhandlingsmandat, idet man lægger afgørende vægt på, at fiskeripartnerskabsaftalen med tilhørende protokol samlet set opfylder de generelle principper om fiskeripartnerskabsaftaler, der fremgår af Rådets konklusioner om fiskeripolitikens eksterne dimension af den 19. marts 2012 og den nye grundforordning,
- henholder sig til principperne, der blev fremlagt på samrådet om fiskeripartnerskabsaftaler i Folketingets Fødevarerudvalg den 12. januar 2011 og
- lægger vægt på, at det sikres, at forhandlingsmandatet pålægger Kommissionen at forhandle en fiskeripartnerskabsaftale og en ny fiskeriprotokol, der vil være til gavn for de berørte folk, og som efterlever EU-Domstolens afgørelse i sag C-266 fra 2016.

4. Eventuelt

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt

5. Siden sidst

Ministeren havde ingen bemærkninger til dette punkt.

Mødet sluttede kl. 17.10